

Mặt bông hồng cho Cha

Tác Giả: Vietsciences- Võ Hồng
Thứ Ba, 05 Tháng 5 Năm 2009 22:12

Hôm nay sinh nhật của Ba mà con không được bên cạnh để chúc mừng. Sinh nhật cho Ba, con dành lời

Trong thời kỳ hoang dã của lịch sử, con người chỉ biết có mẹ. Khi cần tìm hiểu đâu xa, con nhìn các con vật thì biết: gấu rừng và hổ là con chó, con gà, xa xôi và hung bạo như con beo, con cừu. Sinh ra và lớn lên chỉ biết có mẹ, lúc thức quanh mẹ. Bởi mặt mẹ đối với con: khi biết mình mang thai, con cái thường sống cách ly con đực, thậm chí còn đuổi con đực không cho lại gần.

Con ngßi sau này thì không. Cha sẵn sóc mß khi mß mang thai, cha đß đßn mß, cha giúp tay mß pha bình sßa, gißt giữ tß lột khi cha mß cùng nghèo. Khi cúng đßy tháng, cha chßm hßng đßt đèn thành kính cßu xin Mß Bà và tham lam cßu khßp thßn linh phù hß cho con mau ăn, chóng lßn. Có lß đó là lßn đßu tiên, lßn trßng đßi nhßt trong đßi mà cha trßn lòng nghĩ đßn nhßng vß thßn linh. Vì con mà tin, mà khßn, mà cßu... cho đßu mang tißng mê tín cũng xin sßn sàng vui nhßn.

Con lên hai tháng, ba tháng, nßm ngßa huß chân, huß tay, mß to đôi mßt ngßngác, xoay đßu nhìn vu vß sang trái, sang phßi. Rßi con bißt hß mißng cßi, cái cßi vô nghĩa nhßng đß cho cß nhà mßng rß reo vui. Rß ràng là nß cßi cßa con làm nß nhßng nß cßi xung quanh, làm rßng rß nhßng khuôn mßt, xóa mß nhßng nßp nhßn nßi trán. Lßn lßt bißt lßt, bißt bò... rßi con ngßi vßng, rßi vßn tay đßng đßc, rßi bßc nhßng bßc rßt rß. Tißng reo vui, tißng khuyßn khích vang lên rßn ràng đßm ßm, trong đó có lßn tißng cßa cha.

Cha đßc phân công ngßi bón cho con nhßng mußng cßm đßu tiên, cha phßi la: “Ừi ừi! Coi chßng con chußt kßi. Ăn mau chß nó ăn hßt”, rßi thßa lúc con ngßngác đßa mßt tìm, cha dứt nhanh mußng cßm vô mißng. Hßi ßi, tß ngày có con, cha trß thành nhßm nhß đáng thßng. Con mßi mß mißng ngáp, đôi mßt mßi khép hß mà cha đã vßi vàng ru, ru cái kißu nßa ngßm nßa hát vßng vß và chßn nhßng câu nhßm nhß phù hßp vßi trßng thái tâm hßn cßa cha lúc đó.

À ßi, con gà cßc tác lá chanh...

Có thß cha gißi nhßc, cha hát hay nhßng cha ngßng không dám nghiêm trang cßt gißng, sßng ngßng khác nghe bißt cha đang tràn trß nißm vui, no nê hßnh phúc. Vß chẳng mßt con ngây ngô thß đó thì cha bißu đßn nghß thußt đß chi? Cha phßi ngây ngô theo, con dußi chân thì cha nói: “Chà! Bß đßn nhß vß thăm ngoßi hß?” Rß cái đßt nung núc thßt, cha bß chßy vßa nói nßng: “À, con heo ú đây? Ai ra mua!” Quß là nhßng giây phút hân hoan cßc đß. Nhßng phßi chßt đßng lßi. Sßng ngßng khác nghe. Phßi che gißu hßnh phúc đß tß rßng mình không tßm thßng. Khi có hßc, cha thßng phßi tßo vß mßt nghiêm trang. Đßi thßi Nho giáo, cha đßc gßi là nghiêm đßng. Hai mßi tußi đßu cß nhân, đßu tißn sĩ thì phßi mang bß mßt lßn nhß lòng cßa mßt quan hoßn. Chß có ngßng cha quê mùa mßi thông dong cống con bßn, năm tußi đi chßi nghêu ngao khßp xóm bßt lá chußi qußn kßn. Lßn lên cha con cùng làm lßng cßnh nhau trên sân lúa, gißa rßy khoai. Xß hßi hôm nay trí thßc hßn, văn minh hßn, trong cußc sßng cha mßt nghß, con mßt nghß, ai lo phßn nßy, rßt cußc tình thßng cha con trß nên lßt lßt. Tình qußn qußt cha con chß thß hißn khi con còn nhß: quá bßc tißu hßc, con bßt đßu lßn, bßt đßu chßn bßn là bßt đßu xa cha. Tß đó cha thßng chß đóng vai ngußn cung cßp tißn cho con ăn hßc, may sßm, ngußn kinh nghißm khôn đßi đß đßa lßi chß bßo khuyßn rßn. Tßt cß đßu chß là lý trí lßn nhß lòng.

Cha mẹ thì không. Nghĩ đến mẹ là một chuỗi hình ảnh êm ái hiện ra: mẹ mang nặng đẻ đau, mẹ vỗch vú cho bú, mẹ bế ng ru ngủ, mẹ ôm hôn ngọt ngào, mẹ tập đi tập đứng. Khi tôi còn lý luận, khi nhìn đâu xa, tôi nghĩ đến mẹ là nhớ thấy rõ hình ảnh mình nằm nhónh thónào trong vòng tay mẹ, a dái tít do trên mình mẹ và mẹ lo giặt, lo thay, quen thuởc với mùi khai, mùi thúi. Với cha thì phải suy nghĩ mới thấy, bởi mẹ tôi sống thóngh yêu cha hiện rõ khi mình còn nhónh. Bấy giờ nếu may mà biết được là nhớ ngónu nhiên thấy một ngóni cha nào đó đang thóngh yêu săn sóc đóna con nhónh a h.

Tìm trong văn chương thì thóngh chónghp lo:

Công cha nhónúi Thái Sơn.

Núi này nhónh là phải lớn lớn và công cha cũng lớn nhónh vậy. Không thấy ghi một nét cóngh đóngh vónghngóni cha mà chónghphác qua một hình ảnh uy nghi, nhóngh xa cách, góni sỏn sùng. Mỏi ngóni đónu thuởc, đónu đónh lâu lâu, nhóngh mà thónn nhiên nhónh đónh khónu hi.

Ngóni cha quen thuởc, cha cóna Mẹn Tỏ Khiên, thì đã vóna là một ngóni biết làm bónphón: bónphón cóni kỏ thiếp khi vónchónh và bónphón đóni kỏ thiếp vì Mẹn Tỏ Khiên bónghngón c đỏi. Mà cũng ngónu nhiên mỏi biết đónh cón khỏ khi thấy con mỏ áo rách run rỏy đóny xe cho mình.

Ngóni cha trong cuốn Luân lý giáo khoa thỏ đỏ thóngh hỏn. Truyón kỏ: Mẹ đónh chónmua vón cho con trái cam. Con nghĩ đónh cha làm lớn ngóngh nỏi, lión cón trái cam chóny ra đóngh đóna tóngh cha. Cha nghĩ đónh mỏ đónu tít mỏt tónh nhónh, lión cón trái cam đónvỏ tóngh mỏ. Trái cam đónmỏt vòng, dài và rỏng hỏn sỏi dây tình cón con thóngh cha, rỏng gónp ba lớn vì thêm tình mỏ thóngh con, tình chóngh thóngh v.

Cỏ văn thóngh ngóngh nghĩa lớn, nhón tình riêng. Phỏm Trỏng Yêm, tỏ tóngh đón Tỏng, sai con là Thuón Nhân chón năm trăm thùng thỏc vón quỏ. Đón Đón Đỏng, Nhân gónp Thỏch Man Khanh là bón cũ cóna cha đóngh khỏn quón vì bón ba cái tang đón đónp. Nhân tóngh hỏt năm trăm thùng thỏc. Lỏi nghe hai cỏ con gỏi cóna Thỏch Man Khanh đón tuỏi mà đóngh chóngh, lión tóngh luôn cái thuyón. Vón kỏ lỏi chuyón cha nghe. Nghe tỏi chón hai cỏ con gỏi cóna bón chóngh, Phỏm lión ngỏt lỏi hỏi:

– Sao con không cho luôn cái thuy?

Cuộc sống bắt cha hồng một ra ngoài đời, nhìn đời, lẫn lộn với đời. Mẹ thì nhìn vào trong nhà, nhìn ruộng sân chái bếp, con gà con chó, cây ổi, cây xoài và cây con của mẹ. Con gọi mẹ hồng cha là vậy. Cha hồng đi làm kiếm tiền, con đâu biết bao nhiêu gian lao của nhà, lo toan đời phó làm một mặt gân cổ và trí óc cha. Với đời nhà tìm sự yên nghỉ, nhiều khi mang cái bát bát, cái chậu giặt ngoài xã hội mang về theo. Con phải len lén bỏ ra nhà sau, im lặng, càng xa càng tốt, gọi nhà mẹ xóa bỏ cái hiện tại của mình. Sự cách xa giữa cha con thì hồng bắt đầu như những nhà vậy. Càng thêm xa cách bởi sao cũng như con thấy êm đẹp. Ai làm ra tiền không cần biết, chỉ biết mẹ nhai viên kẹo, mẹ cần trái ổi là chỉ cần thấy với mẹ. Mua cây với mẹ, sắm đôi dép mẹ... thấy thấy mẹ đóng vai bà tiên. Trời thân cha, cũng bà tiên hiện, cha thành Thiên Lô; bà tiên càng hiện, cha càng thành La Sát.

Không, cha không mẹ vậy. Cha thấy con như cuộc sống phân công mỗi người mỗi việc. Mẹ như cuộc sống mẹ, nhánh thấp cành gọi trái non xúm xít bầu quanh. Cha như thân vững chắc, bám rễ thật chặt, hút nhựa nuôi lá, nuôi hoa, nuôi trái. Thân chia như cành lộn đâm ngang, thân vững như nhánh cao phất trên đầu che mưa che nắng. Cha cần nhà nói, chỉ nói khi cần, con lộn mẹ thì cha cần phải nghiêm. Mẹ là tình cảm, cha là lý trí, mẹ là lòng cha phải giữ gìn. Mẹ chín bỏ làm mẹ, cha phải cần cân nẩy mẹ. Đi vào bát cơm trở thành mẹ mẹ ba, mẹ mẹ bên tu, con càng ngày càng gọi cha, tránh cha rồi xa cha là vậy.

Như đời đời gọi bắt công, quên cái thời ta lên năm, lên mười, kẹo trở thành bát bát. Hãy nhìn như đời đời ba tu làm nũng với cha. Bắt cha bắt chuyện nhong nhong. Bắt phải đi ra cửa đời nhìn xe cộ. Bắt phải có cha nằm cạnh quỳ cho mẹ chịu ngủ. Lên tám, lên chín thì hay chuyện tôi cha làm việc đời đón cha cùng với. Trên đời đời đi phải nằm tay cha, thỉnh thoảng nhìn lên mặt cha, đâu là khuôn mặt thật thật hay xấu xí.

Tuổi già chỉ bóng, mẹ đời sống theo con, dâu, rể. Lúc thúc sự hôm, chăm chút mẹ, mẹ uốn mình theo nếp sống, mẹ mẹ ứng dụng như nhà. Thấy cha thì không, cha ít cam khuất phục dâu. Chịu sống hết hiếu, thiêu thốn, cần tránh tránh cái gì bên nhà tại cửa dâu, cái im lặng của cửa ra. Mẹ biết ý nên khi phải như mẹ vĩnh viễn, mẹ thấy thấy thấy thấy đời: “Anh ổi nuôi con. Gọi kiếm một người hiện hành giúp đỡ. Chỉ đàn ông không chịu khổ đời lâu”.

Phải, tuổi càng cao, khổ càng nặng chót, dầu rí không ăn hiếp thì có con muỗi, con kiến ăn hiếp thay. Cờ cùn, cờ chích, nện nhân nghe đau đầu đập đó, chớ mọt mọt đầu còn thảy rõ. Nhìn lên bầu trời đầu còn thảy chòm Bắc đẩu mà mọt ngày nào lòng thảng thốt con đi trong sân cha chớ cho con nhìn.

Con nay đang tuổi trung niên, bền theo quyên lệ, vui với vợ con, bè bạn, vì c báo hiếu cho cha thảng thốt ra bền xôn. Nếu có ai trách hồng hồng chớ nh mọt thì thiếu chỉ lý lẽ dấn ra: “Đôi c vỹ còn đòi gì nữa?... Trội i, thì giở đâu!”

Phải, thì giở đâu? Ngồi xía hay nhấc phớn con kíp lo báo hiếu bới “tở d c d ng nhi thân bở t đĩ”, con muỗi nuôi mà cha m không chớ.

Khi con ở tuổi trung niên thì cha vào giai đoён già yếu. Bên ngoài ngó d u ph ng c ng nh ng n i t ng th ng đang r u rã. D hi u thôi mà: m t đ v t dùng đã sáu ch c năm r i thì d u l c quan đ n đầu cũng ch có th t m nói: “Cũng còn khá”. Cha th nh tho ng c m th y h i đau n i này, ch t nghe có cái nhéo n i kia. Đôi h i b ng m t vô c . Nh ng cha th ng im l ng không nói. Nh ng câu nói không còn c n thi t, êm ái cho con n a nh khi con còn nh . Bấy gi , nh ng câu nói đ u qu y r y con. Đành âm th m nghĩ đ n câu V n v t vô th ng.

Sách xía d y: “Hôn đ nh th n t nh”, ta d ch: “T i vi ng s m thắm”, l t l o nghèo n n n u không có ng i gi ng c th r ng cha m già th ng c n đôi m t và bàn tay con, tr c và sau gi c ng . Đã n m trong mùng thì l i đ ng d y đ khép b t cánh c a, đ l y cái m n, đ tìm l d u. Ng m t đêm sáng d y, trong mình có gì thay đ i, đó là lúc con c n h i han m cha m i dám gi i bày.

G n nh m i ng i con, cu i cùng đ u âm th m t trách, l ng l xót xa. Cha bi t tr c tâm tr ng đó, phòng xa ngày nào mình t tr n con m i ch t ân h n mu n màng, nên trong m i b c th g i con, cha đ u k t thúc b ng s b ng lòng, r ng con đã h c hành thành đ t và cha m n nguy n, cha vui. Lòng v tha, lòng hy sinh cho con kéo dài mãi sau khi nh m m t.

Báo hiếu đâu chớ món quà, mà có th đôi tháng gi i m t b c th . N i dung đâu đòi h i cao siêu, ch c n m i dòng l c k m t chuy n đã nghe, m t đ u v a th y. Thì cũng nh bè b n g p nhau, chào nhau m t câu r t nh m mà v n r t c n. “Đi đâu đó? M nh gi i?” Sinh nh t cha, t ng m t cành hoa. Nếu u thành ph xá, hai ba đ a con g i v hai, ba b c đ n chúc m ng, t n

Mặt bông hồng cho Cha

Tác Giả: Vietsciences- Võ Hồng

Thứ Ba, 05 Tháng 5 Năm 2009 22:12

không bao nhiêu mà tôi đoán chắc sẽ nhận rằng tôi tiếp. Niềm vui tinh thần đâu thua bằng giá trị cao
lòng?

Ngày Vu Lan, nhiều chùa tôi ghé thăm hỏi bông hồng cài áo. Hoa hồng tôi trồng tặng cho mẹ. Để
tôi lòng thương nghĩ tới cha, nhiều người mua thêm dĩa tôi trồng tặng cho cha. Cha còn: nõ xanh.
Cha mua: nõ trồng. Là dĩa trồng xếp thành bốn dãy, dãy cha mua song toàn: hoa hồng nõ xanh. Mẹ
còn, cha mua: hoa hồng nõ trồng. Mẹ mua, cha còn: hoa trồng, nõ xanh. Mẹ mua dĩa: hoa
trồng, nõ trồng. Ngồi dĩa là dĩa trồng theo hoàn cảnh của mình. Có lần, mua em như tôi chỉ nghĩ lên
tám dĩa trong hàng hoa trồng nõ trồng. Em nhìn quanh, tôi thân khóc òa và cả là dĩa trồng cùng
khóc òa theo.

Cha cũng như mẹ, rồi sẽ mua ngày:

Đón hoa biếu tôi khi bóng hồng (1)

nên mua người con dĩa phụ và vàng. Trẻ hiểu không bao giờ, không đoán coi là dĩa biếu
tình cha thương con là “cho” chứ không phải “cho vay” để có thể gọi là trả dĩa.

(1) Cha mua mãi phần (Như tôi tiếp hiểu)